

Janko Samec: Pesem dobre matere.

*Spi, moje dete, spi! —
Naj te varujejo svetla nebesa,
ki nad rastjó se duhá in telesa
v venec ti spletajo dni in noči!*

*Spi, moje dete, spi! —
Naj se ti ure te solnčne mladosti
v duši razraščajo v rože sladkosti
sreče opojne brez solz in skrbi!*

*Spi, moje dete, spi! —
Jaz pa ob uri bom pozni in rani
stala ti, dete, kot angel ob strani
v živi ljubezni in polna moči.*

*Spi, moje dete, spi! —
Kadar pa šlo po življenja boš cesti,
nase bom vzela vse tvoje bolesi,
saj si ti moja duša in kri.*

*Spi, moje dete, spi! —
Ko pa bom umrla, ti h grobu priskakaj,
toda za mano obupno ne plakaj,
da me še v grobu srce ne boli.*

Spi, moje dete, spi...

Ivan Albreht: Misel na mater.

*Če smel bi kdaj izbirati si dar,
pokleknil bi pobožno pred oltar
in prosil bi ponižno, iz srca
takole prosil bi Boga:*

*O Bog, če željo svojo smem izdati,
dovoli mi, da le enkrat še
z rokó ljubečo me poboža mati...*

*Ni dano mi izbirati darov —
a v vrsti mnogih je grobov
med vsemi eden svet za mé:
v njem materino spi srce.*